

«LE VALS DE LA PRUNE»

La cançó de la raspa.

A mi m'agrada la gent de l'ullera,
A mi m'agraden els joves de L'ULL,
Els que retiren a l'hora darrera,
Els que s'aixequen quant l'olla ja vull.

Rés les envejo a les senyoretes,
Balls al Casino, ni tecs a Sant Roc,
Que perquè marxin les coses ben dretes
Sols els faig falta jo.

Ai que'n soc jo de tuna,
Quant ell arriba a la una,
Ab ensenyarli la lluna,
Ja puc fer d'ell lo que vull;
Y aixís tots a una,
Uns ab sol y altres ab lluna,
Trovém la nostra fortuna
Ab els nois de L'ULL.

AIXECADA DE TELÓ

Ja sabém lo qu'es la *Juventut*, empró no sabém lo qu'es esser *Princep*; tampoc sabém més epitets laudatoris pera piropetar a l'excelsa Caterina, que va fer una *faena* admirable. Creyentho aixís, el conserje del Teatre, després d'aquell acte en que la colla de l'«*Industria*» fent d'estudiants se la varen carregar, li va regalar una toia de flors, que semblava la *novena maravilla*; algú va fer corre que la cinta verda d'aquell monument perfumat, deya: L'ULL a la seva *Marguerida*; nosaltres no ho podém desmentir. El senyoret Ortín, va tenir moments felissos, de tota felicitat. ¡Ja ho crec! també'ls tindríam nosaltres; empró no abandoneríam a la Caterina, com va fer ell; ens foscariem de les lleis d'aquell tetric Estat y'ns quedariem ab aquella nena que val més de dos imperis alegres. Els demés artistes, *notable*.

Avans d'ahir, com qu'encara sopavem, no'ns fou possible veure *El Flechazo*; primer es la manutenció que l'espectació. Are, la *Miqueta* y sa mare si que les varem veure totes dos; ella, la *Miqueta*, es bufona, enjogassada, hermosa-

ment alegre y, lo que's millor, la mama... també ens va fer exclamar:—¡Refuets, encara fa venir gana, l'estanquera!—L'Aymerich, en Vilallonga, en Munt, aquell que feya de Tomaset y que no sabém com se diu, en fi, tots plegats y plegades ens varen fer passar una vetlla d'alló més deliciosa.

LES BONES INTENCIONS DE «L'ULL»

Volguent satisfer als desitjos d'aquet setmanari tant tronera, taním el gust d'anunciar al respectable públic, qu'estém preparant la *gran calaverada* de fer un NOMBRE EXTRAORDINARI que será el *NON PLUS ULTRA*.

ULLADES DE LA SETMANA

A Olot hi ha aparescnt un nou Moisés. Un propietari d'aquesta localitat, provist de la seva corresponent cédula de *gent de bé*, classe primera, ha conseguit ab les seves arts màgiques, fer sortir un broll d'aigua d'un caudal exactament igual al d'una pluma y mitja, en un terreny árit y rocós, ahont no hi hab'ia pogut creixer mai l'herba.

Ens diu l'amic que'ns informa d'aquest miracle, que les qualitats de dita aigua son les mateixes que les tant celebrades de S. Roc, de les que se suposa serne una filtració la nova deu.

Si dita aigua la tingués un apotecari—que no seria gens extrany—figúrintse la fortuna que podria fer, venguentla en forma de medicina. Homes aixís, tenen d'esser concejals, sobretot are que hi ha el problema de l'abastiment d'aigues; empró casi tením la seguretat que l'aludit *sanyó*, també es dels que no'n volien ser. ¡*Bol...es!*

—
Veiém dos enamorats
cada dia en el Firal;
pró tant y tant acostats,
que fereixen la moral.

—
La nostre fama ja casibé es mundial. En el nombre passat del *Papito*, ens vejerem honrosa-